

Недоступен ни однин перевод.

Хамшахриёни азиз!

Пеш аз хама фарорасии Наврӯзи Ачамро, ки бо шарофати сохибистиклол гардидани Тоҷикистони азиз ва талошу ибтикори Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон

хаштумин соли чахонишавии он дар саросари олам тачлил мегардад, шумоёнро самимона табрик гуфта, бароятон хушнудихои зиндагӣ, бахори неку файзбор, хонаи обод ва дар фаъолиятатон муваффакияти комёбиҳо таманно дорам.

Иди Наврӯз яке аз чашнҳои миллӣ ва қадимаи ниёғони мо махсуб ёфта, таърихи зиёда аз шашхазорсола дорад, ки пайдоиши онро ба давлатдории шох Чамшед мансуб медонанд.

Моро месазад, ки бо ин мероси аҷдодони худ ифтихор намоем, чунки дар тули қарнҳо ниёғони мо ҳатто дар давраҳои мушкилтарини таърихӣ ин ҷашнӣ муқаддас ва ҳуҷастаи ҳудро ҳимоя намудаанд ва то имрӯз он ҳамчун ҷашнӣ миллӣ ва қадимаи ниёғонамон бо тамоми хусусиятҳои хосаш ҷашн гирифта мешавад.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон чунин қайд кардаанд: “Наврӯз бо ин ҳама оӣинҳои неку ибратбахши ҳуд ҳамчун паёми ҳикматомӯзи ниёғони шарофатманди мо ба мардум нақӯиву зебой ва ҳушиву хурсандӣ ато мекунад. Дар сиришти ин ҷашнӣ қуханбунёд, эҳёи назму низом дар ҳамаи қорҳои зиндагӣ эҳсос шуда, ваҳдату ягонагӣ, ҳусни тафохум ва ҳамбастигиву ҳамоҳангии инсон ва ҷамъияту табиат дар тору пуди он таҷассум ёфтааст. Чахонишавии Наврӯз дар марҳалаи нави таърихи давлатдории мо имқон фароҳам овард, то мардуми олам бо тақя ба фитрату сиришти ин ҷашнӣ қадима аз ҳар қихат ба он бештар таваҷҷуҳ зоҳир намоянд, зеро муҳтавои Наврӯз танҳо марбут ба қаламрави зуҳури он набуда, балки суннату анъанаҳои неку созандаи он метавонанд ҳамчун омили муҳими ҳамзистии ошоиштаи тамоми инсоният хизмат кунанд”.

Соли равон дар арафаи Иди Наврӯз, ки муттаҳидиву сарҷамъӣ ва дӯстиро дар як маврид тарғиб менамояд тахти сиёсати хирадмандонаи Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон сафари давлатии Президенти Ҷумҳурии Ёзбекистон Шавқат Мирзиёев ба Тоҷикистон дар сатҳи баланди сиёсӣ ташкил гардид ва дар ин замина муносибати ду қишвари ба ҳам дӯсту бародар қавитар гашт.

Бо ифтихор метавонем кайд намоем, ки сиёсати пешгирифтаи Сарвари муаззами давлатамон тахти унвони “дарҳои кушод” тавонистааст муносибати кишварамонро ба дигар кишварҳои олам дар сатҳи баланд ба роҳ монад ва имрӯз Тоҷикистони азизи моро дар сатҳи умумиҷаҳонӣ хуб мешиносанд.

Лозим ба кайд аст, ки ин ҷашни муқаддас дар кишвари мо сол аз сол вусъати тоза пазируфта, дар сатҳи буланд таҷлил намудани он арҷгузориҳои ҳалки моро ба ҳифзи симои маънавӣ, сиришти ахлоқӣ, пойдориҳои рукнҳои асосии давлату давлатдорӣ, орзуву омили наҷибу созандагӣ ва ғустариши арзишҳои милливу умумибашарӣ ифода месозад.

Дар баробари ин, ҳар яки мо бояд шукрона кунем, ки имрӯз бузургтарин ҷашни аҷдодиамон Наврӯсро дар фазои озод, дар давлати соҳибхушӣ обод ва дар шароити сулҳу суботи комил таҷлил менамоем.

Ҷашни Наврӯз дар ҳақиқат аз ҷумлаи муҳимтарин ва муқаддастарин оинҳои миллии мо буда, дар ҳудуд тамоми шукӯҳу азамати таъриху тамаддуни ҷаҳони моро таҷассум менамояд.

Наврӯз ба ҳудуд хос анъанаҳои нек дорад. Ба дидори пиру барҷомондагон расидану дуои хайри онҳо гирифтани, дастии кӯмак дароз кардани ба ҷаҳонму ба навоён ва бепарасторон, обод кардани ҷойҳои нообод, ки шиори ҳаррӯзаи зиндагии ниёгонамон будааст, дар айёми мо низ аҳамияти хоса пайдо кардаанд.

Боиси хушнудист, ки дар рӯзҳои таҷлили Наврӯзи ҳуҷаста дар саросари кишварамон аз ҷумла дар шаҳри Истиклол низ қорҳои ободониву созандагӣ вусъати тоза гирифта, тантанаҳои наврӯзиро шукӯҳу шахомати хоса мебахшанд.

Ҳамзамон Наврӯзи имсола дар пирумуни соли 2018- “Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунари мардумӣ”, ки аз ҷониби Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон эълон карда шудааст таҷлил мегардад ва дар ин замина рушди ҳунари мардумӣ бояд дар шахр раванг ёбад.

Лозим ба кайд аст, ки Наврӯз хамчун чашни эҳёи табиат, на танҳо рафтору гуфтор ва пиндори нек, балки покизагии мухити зистро низ талкин мекунад. Ба хамин хотир меғӯянд, ки агар дарахтеро сабзондаю ба воя расонида бошӣ, умрат бо самар меғузарад ва ёдат дар дилу дидаҳо боқӣ мемонад.

Аз ин рӯ, марду зан, пиру чавон ва кулли сокинони шахрамон ин ҳадафҳои некро чонибдорӣ намуда, бояд дар ободии макон ва пеш аз ҳама, ба тозагии хонаву кӯча ва маҳалли зисти худ, ки аз анъанаҳои неки ниёгонамон мебошад, эътибори чиддӣ зоҳир карда, бо ин васила дар рушди ҷомеа ва расидан ба ҳадафҳои олии инсонӣ саҳми назаррас гузоранд.

Дар ин соату лаҳзаҳои пурфайзу шодии баҳорӣ, дар фарорасии Рӯзи Наврӯз, бори дигар ба ҳамаи Шумо бахту саодати наврӯзӣ, икболи баланду толеи нек ва тани сихату рӯзгори осударо орзу менамоям.

Бигзор, Наврӯз ҳамеша чун чашни неққадам, тароватдеҳ ва Иди бостонии мо ҳазорсолаҳои дигар ҷовидон бимонад ва аз файзу баракоти он Тоҷикистони азизамон боз ҳам шукуфон ва рӯзгори мардум босаодату бобарор гардад.

Наврӯзатон фархундаву муборак бод, ҳамшахриёни азиз!